

дове, благовонни-тъ цвѣтове и хладна-та сѣнка были много увеселителни. Тая ограда (или по добръ да рекъ долина-та) нѣмала друго освѣнь само единъ тѣсенъ входъ.

Пастырь-тъ ся виждалъ че не усѣща болѣзни отъ раны-тъ си; но ся трудялъ само да успокои и да утѣшава агнета-та. Вълна-та имъ ся очистила отъ каль-тъ, и болѣзни-тъ що пострадали имъ ся смалили. Мыялъ гы при това, добрый-тъ пастырь, въ рѣчицъ-тъ и турялъ на раны-тъ имъ нѣкои цѣлительны листіе: и като гы съживилъ пакъ съ удобнѣ хранѣ, положилъ гы полекечка на мекъ-тъ трѣвѣ подъ дръвья-та, които гы прѣдпазяли отъ слънчевъ-тъ горещинѣ и сетнѣ имъ говорилъ тѣй:

“Агнета мои, знаете че вы обычамъ толкози много, щото пролѣхъ и кръвь-тъ си за васъ, и вы избавихъ отъ лвовы-тъ ногти, и вы донесохъ съ голѣвиѣ мѣкѣ у тѣзи безопаснѣ и спокойнѣ оградѣ. Ако имате благодареніе отъ сега нататкъ да сѣдите тука, и слушате мой-тъ гласъ, азъ ще ся грыжѣ за все що е добро и желателно за васъ. Ще вы пазѣ; ще ви бѣдѣ добръ пастырь. Въ тѣзи оградѣ ся намиратъ най добры трѣвы и извори съ най сладкѣ водѣ, и това ще ви бѣде храна-та.

“О агнета мои! ако обычате и мене, който васъ възлюбихъ първо, и самы ся обычате едно друго помежду си, ще вы заведѣ по сетнѣ на по хубаво пасище отъ това. Погледнѣте върхъ-тъ на онѣзи горѣ дѣто е прѣдъ васъ, и ще видите прѣдѣлы-тъ на едно прѣкрасно